'घासे', 'अज्राणां' अजनीयानां, क्षेप्यमाणानां, सुसंस्कृतानामिति यावत्। 'यवसप्रथमानां' यवसमन्नं प्रथमं मुख्यं येषां हविषां तानि यवसप्रथमानि तेषां, 'सुमत्क्षराणां' सुष्ठु मादयति येषां क्षरणं तादृशानां, 'शतरुद्रियाणां' शतं रुद्रा देवाः येषामधिष्ठानाय भुञ्जते तेषां, 'अग्निष्वात्तानां' अग्निना जाठरेणाहवनीयेन वा खादितानां, 'पीवोपवसनानां' पीवा स्थूला त्वक् सैव उपवसनमाच्छादनस्थानीयं येषां हविषां तानि पीवोपवसनानि तेषां, तथा 'पार्श्वतः' पार्श्वादिभ्यः, प्रथममवत्तानां, 'पार्श्वश्रोणी', प्रसिद्धे। 'शितामत'शब्देन दोर्यक्तद्वाऽभिधीयते। 'उत्साद'शब्देन उदकाण्डं, तत ऊर्द्ध्वम् 'अङ्गादङ्गात्' सर्व्वस्मात् अन्यस्मादवयवात्, 'अवत्तानां' हविषां, यान्यवदानानि तानि सर्व्वाणि 'इन्द्राग्नी', एव 'करतः' कुरुतां, ततो 'हविः', इदं 'जुषेतां', तदर्थं हे मनुष्य 'होतः', याज्यां पठ॥

अथ वनस्पते पुरोऽनुवाक्यामाह। "देवेभ्यो वनस्पते हवीꣳषि। हिरण्यपर्ण प्रदिवस्ते अर्थम्। प्रदक्षिणिद्रशनया नियूय। ऋतस्य वक्षि पथिभीरजिष्ठैः" इति। हे 'वनस्पते' यूपात्मन् अग्ने, 'हिरण्यपर्ण' सुवर्णवर्णपत्रोपेत, सुवर्णसदृशज्वालोपेत वा, त्वं 'देवेभ्यः', 'हवीꣳषि', 'वक्षि' वहसि। कीदृशानि हवींषि, 'ते अर्थं' तव प्रयोजनभूतानि, 'प्रदिवः' प्रवराणि, यथापूर्व्वं प्रवृत्तानीत्यर्थः। किं कृत्वा, 'रशनया' यूपवेष्टनहेतुभूतया, 'प्रदक्षिणित्' प्रदक्षिणाकारेण, 'नियूय' नितरामात्मानं बद्ध्वा,